

عنوان مقاله:

جایگاه شاخص رفاه مادی در توسعه کشورهای اسلامی؛ مطالعه موردی ایران و ترکیه

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 8، شماره 29 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

امیرحسین نعمتی - دکترای روابط بینالملل، مدرس دانشگاه امام علی(ع)، تهران، ایران

علینقی لزگی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، مدرس دانشگاه امام علی(ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رویکرد انسان محور اسلام در توسعه، نقش و جایگاه رفاه مادی در بهبود شاخصهای توسعه اسلامی در میان کشورهای اسلامی با تاکید بر کشورهای ترکیه و ایران بود. روش پژوهش توصیفی- تحلیلی بوده و یافتهها نشان داد که شاخصهای ارائه شده از سوی اسلام با شاخصهای مرسوم جهانی مورد تایید تفاوتهای چندانی ندارد و در واقع شاخص توسعه انسانی و شاخص توسعه انسانی اسلامی هر دو با رویکردی انسان محور با تفاوتهای مختص به خود یک نتیجه نزدیک به هم را به همراه دارد. ایران در دهه اخیر به جهت برخی مسائل داخلی و خارجی از جمله اعمال تحریمهای بینالمللی از وضعیت اقتصادی مطلوب و قابل قبول برخوردار نبوده و این فشارها بیثباتی در سیاست و اقتصاد را در مقاطعی فراهم نموده است. این در صورتی است که ترکیه با حزب عدالت و توسعه با گرایشهای اسلامگرایانه در دو دهه اخیر با شکوفایی و تحرک در حوزههای مختلف داخلی و خارجی مواجه بوده و این ثبات سیاسی و اقتصادی تبعات کاهش جزئی بوجود آمده در تولید ناخالص داخلی بر شاخص توسعه انسانی را در سالهای اخیر خنثی نموده است. نظامهای سیاسی حاکم بر ترکیه و ایران در سه دهه اخیر همواره گرایشهای اسلامگرایانه داشته و به خصوص در ارتباط با دولت ترکیه این گزاره به اثبات میرسد که اسلام و گرایشهای اسلامگرایانه هیچ گاه مانع رشد و توسعه نخواهد بود.

کلمات کلیدی:

توسعه انسانی، ایران، ترکیه، رفاه مادی، کشورهای اسلامی، توسعه اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186805>

